

*Holdet som deltog i
Danfoss-Polen-Cup*

Busturen til hovedstaden Warszawa tog ca. 15 timer – et par timer mere end planlagt – fordi trafikforholdene på en tur til denne del af Europa er en del anderledes end det vi er vant til fra de lande vi ”normalt” færdes i.

Øjnene blev for første gang rigtig store da vi nåede grænsen til Polen ved Frankfurt (O). Allerede ca. 15 km. før grænseovergangen stod lastbilerne i kø. Privatbiler og busser kom dog hurtigt frem, men det tog alligevel en del tid før vi fik lov til at krydse grænsen, selvom der kun var ganske få køretøjer af denne kategori som skulle ”affærdiges”.

Billedet med kø af lastbiler gentog sig på vej ind til Polen.

Turen fra grænsen til Warszawa foregik hovedsagelig på en almindelig hovedvej, som døgnet rundt blev brugt af den største del af de køretøjer (fleste kæmpe lastbiler!) som vestfra skulle til eller gennem Polen til de andre østlande. Vejens tilstand bar mange steder præg af denne voldsomme belastning, det gav en del ”hop” og oplevelser som vi ellers kun kendte fra amerikanske actionfilm. Ingen faldt i søvn i bussen på denne strækning – for samtidig skulle man jo holde øje med hvad der alt blev tilbudt af varer og ydelser langs vejen.

Lidt over midnat ankom vi til hotellet.

På vej til Warszawas gamle bydel

Næste dag gik med en tur gennem Warszawas city med den gamle bydel om formiddagen og et besøg på Danfoss om eftermiddagen.

Fabrikken ligger ca. 35 km. fra hovedstaden som vi pga. en tæt fredagstrafik og en lille omvej nåede med en halv times forsinkelse.

Efter en god middag i kantinen fik vi en spændende rundvisning i fabrikken og fabriksområdet, hvor der også for medarbejderne ligger et supermoderne sportscenter med tilhørende grønne områder.

Vi var meget imponeret over det vi så af Danfoss de par timer og glædede os til gensyn næste dag – for stævnet blev afholdt samme sted.

Fredag aften gik vi samlet i byen. Heldigvis lå vort hotel lige i centrum, kun få minutters gang fra alt hvad man skal se, når man er i Polens hovedstad.

Vi fandt hurtigt en restaurant på den historiske markedsplads, her fik alle aftensmad og et par hyggelige timer i det frie i pragtfuldt vejr til sent om aftenen.

Hørt senere i bussen:

... da min makker og jeg kom ud fra værtshuset fik vi fat i en taxi og gav chaufføren ordre: ”please drive us to the city”. Chaufføren svarede: ”You are in the city!”

Tidligt lørdag morgen gik turen tilbage til Danfoss – denne gang for at spille fodbold. Kampene blev afviklet på to 7-mands baner, hernede spiller man firmafodbold som i Danmark med 7-mands hold. Der var ingen af os der har tænkt på det. Taktikken, som blev lagt i bussen, kunne altså ikke bruges!

Rammerne om stævnet var perfekte!

Fodboldbanen og Danfoss Polen

Ved banerne var der tilskuere og spillere opstillet borde og stole under flotte pavillontelte, der var en speaker-plads, et pokalbord og et par soda-vandsautomater, som blev meget populære, for det blev meget varm den dag – omkring 35° på banen.

Hele arrangement var meget professionel tilrettelagt med velkomsttale af Danfoss-Polen's direktør, præsentation af samtlige spillere, tilstedeværelse af en fysioterapeut/massør under hele stævnet, og en speaker som ikke tog mikrofonen fra munden i de 6 timer stævnet varede.

Han kommenterede hver kamp på en måde som kan sammenlignes med rapporttage i radio af en meget vigtig kamp.

"...Hugo de la Motte fører bolden i højre side, afleverer til Anders Ebsen— hvilken tæmning af bolden af den elegante spiller fra Michael Laudrup's land ! Anders Ebsen til Alf Burger, indkast til Danfoss-Polen..."

En meget sjov oplevelse – man kunne har lagt sig i græsset og med lukket øjnene følge kampene til de mindste detaljer.

I al begejstring over dette glemte vi at ændre speakerens navnliste efter at vor målmand Jens Chr. Steen allerede i begyndelse af den første kamp blev skadet og måtte udskiftes med Poul Abrahamsen – så resten af stævnet kunne man fortsat høre om Steen's redninger via højtalerne, selvom Poul lavede arbejdet på banen og Steen sad på en græsskråning og soled sig med en forfriskning i hånden.

Resultatmæssigt gik det ikke så godt. Der deltog 4 hold i stævnet og det blev til nederlag til samtlige modstandere. Den bedste (*Anders: Den mindst ringe ..*) kamp spillede vi til sidst mod Danfoss-Polen, her blev det dog kun 3-0 til vores værter.

Vi havde selvfølgelig mange forklaringer for nederlagene – lang bus-tur, varmen, aldrig spillet 7-mands fodbold, mixed hold, yngre modstandere osv. – men der var ingen sure miner, for alle var meget glade for at kunne være med til et sådant stævne.

Derfor en stor tak til Danfoss for støtten til denne tur og til Danfoss-Polen et stort compliment for et perfekt fodboldstævne, tak for god be-værtning og den venlige måde vi blev modtaget på af alle under vort ophold.

Pokalen vi fik for 4. pladsen virker her på billedet større end den er!

Tilbageturen til Warszawa blev afbrudt af et besøg i et kæmpe indkøbscenter i udkanten af byen, for at studere varesortimentet og prisniveauet og enkelte foretog diverse "absolut nødvendige" indkøb.

Lørdagen sluttede for de fleste igen med aftensmad på et af de mange restauranter på den historiske markedsplads i Warszawa og en enkelt eller to drinks i byen eller hotelbar.

Start af hjemturen blev rykket en halv time frem til kl. 7.30, for at overholde programmets tidsplan. Turen gennem Polen gik denne søndag meget nemmere end om torsdagen.

Før og efter grænsen var køen af lastbiler dog ikke blevet kortere – men vi nåede forholdsvis hurtig den tyske motorvej "og så kunne vi jo bare køre derudaf".

Desværre blev en smutvej i det nordtyske til en kæmpe omvej som havde til følge at vi først langt over midnat var hjemme.

Jeg vil gerne på deltagernes vegne sig oldboysafdelingen tak for en god og spændende tur. Specielt tak til Niels Christian, Kedde og Peer for arbejdet med planlægningen og afviklingen.

Peter